

สรุปผลการทดลอง

การศึกษาความเช้ากันได้ระหว่าง เชื้อราชเนียมสายพันธุ์พื้นเมือง ที่มีอยู่ในพื้นที่ป่าลูกถ้ำ เหลืองในเขตเทือกเขาทรายน้ำพองภาคเหนือกับถ้ำเหลืองพันธุ์ค้าง ฯ โดยการเพาะเชื้อราชเนียมพื้นเมืองสายพันธุ์ค้าง ฯ จำนวน 50 สายพันธุ์ ให้เกิดถ้ำเหลือง 12 พันธุ์ ภายใต้สภาพการทดลองในห้องปฏิบัติการ และใช้สารละลายที่มีในโรคเจนในการปลูกเพื่อให้ทราบถึงความแตกต่างของเชื้อราชเนียมพื้นเมืองต่างสายพันธุ์ และเปรียบเทียบประสิทธิภาพของเชื้อราชเนียมพื้นเมืองกับเชื้อราชเนียมสายพันธุ์มาตรฐาน USDA 110 ทดลองจนครบเลือกเชื้อราชเนียมพื้นเมืองที่มีประสิทธิภาพดีสานหารับถ้ำเหลืองพันธุ์ค้าง ฯ ผลการทดลองสรุปได้ว่า

1. เชื้อราชเนียมพื้นเมืองที่ได้จากป่าลูกถ้ำชนิดเดียวกัน หรือค่างชนิดซึ่งอยู่ในพื้นที่เดียวกัน หรือมาจากค่างพื้นที่ มีความสามารถครองโรคเจนกับถ้ำเหลืองแท้ละพันธุ์แตกต่างกัน

2. ประสิทธิภาพการครองโรคเจนของเชื้อราชเนียมพื้นเมือง ส่วนใหญ่จะมากกว่าคราวที่นี่เพาะ เชื้อและน้ำสั่งปั่นอย่างมีข้อจำกัด ยกเว้นสายพันธุ์ที่ไม่สามารถเกิดปะได้กับถ้ำเหลืองบางพันธุ์ และบางสายพันธุ์ที่กินไฟถ้ำเหลืองบางพันธุ์เสคงอาการขาดเหล็ก

3. เชื้อราชเนียมพื้นเมืองส่วนใหญ่มีประสิทธิภาพการครองโรคเจน ตามเด็กต่างจากสายพันธุ์มาตรฐาน USDA 110 สามารถถ้ำเหลืองถึง 12 พันธุ์ มีเชื้อราชเนียมสายพันธุ์พื้นเมืองประมาณห่อyle 6-46 ของจำนวนสายพันธุ์พื้นเมืองทั้งหมด มีประสิทธิภาพคิกว่าสายพันธุ์มาตรฐาน โดยสามารถให้ปริมาณในโรคเจนทั้งหมดของถ้ำเหลืองมากกว่าสายพันธุ์มาตรฐานถึงแค่ 0.12-3 เท่า เชื้อราชเนียมกลุ่มนี้มีภาระจ่ายในทุกพื้นที่และได้จากป่าลูกถ้ำทุกชนิด

4. สายพันธุ์ราชเนียมที่มีประสิทธิภาพการครองโรคเจนคิกว่าสายพันธุ์มาตรฐาน และเช้ากันได้กับถ้ำเหลืองถึงแค่ 5-8 พันธุ์ มีทั้งหมด 14 สายพันธุ์